na Hanso südda sai täis, ja ütles sure wihha gà: Jummal eest, kui teie mitte koddo lähhe, siis pannen minna teid sea-lauta kiñni! — Poisid pannid sedda naeruks: agga Hans wõttis neid kinni, ja panni neid sea-lauta, nenda kuida olli ähwardand. Ohto tulli kätte; perremees ja perre heitwad ennast maggama, ükski ei mõttelnud poisikeste peäle, kes sea laudas. Hommiko wast tulli wanna mehhe mele, et eile poisikesi sea lauta olli kinni pannud, ja satis neid wälja laskma. Agga, oh sedda önnetust! sead olid neid ärrasõnud, ja paljad kondid agga järrelejätnud. Kes sudab sedda ärraarwata, mähherdune selle ausa mehhe ehmatus, tusk ja südame korem olnud! —

Eesti-ma rahwa Kalender 1821, lk. 25